

Tillsynsrapport Djurplågeri och brott mot djurskyddslagen

Tillsynsrapport 2013:2
Utvecklingscentrum Malmö
Januari 2013

1	Sammanfattning	3
2	Arbetets bedrivande.....	4
2.1	Projektorganisation.....	4
2.2	Underlag för projektet	4
2.3	Urval.....	5
3	Aktuell lagstiftning	5
3.1	Djurplågeri	5
3.2	Brott mot djurskyddslagen.....	6
3.3	Förhållandet mellan djurplågeri och brott mot djurskyddslagen ..	7
3.4	Rättsfall att beakta vid bedömningen av djurplågeri och brott mot djurskyddslagen	7
4	Ytterligare om bakgrunden till projektet	7
4.1	Kritiken	7
4.2	Sanktionsavgiftsutredningen	7
4.3	Synpunkter från Stockholmspolisens djurskyddsgrupp.....	8
4.4	Jordbruksverkets synpunkter framförda till Åklagarmyndigheten i februari 2011.....	8
5	Iakttagelser och analys	8
6	Synpunkter från några åklagare	10
7	Slutsatser och förslag till åtgärder	11

1 Sammanfattning

Vid Utvecklingscentrum Malmös kontakter med Utredningen om översyn av djurskyddslagstiftningens utformning och innehåll (SOU 2011:75) har framkommit att det finns ett visst missnöje med åklagarnas hantering av ärenden som rör djurplågeri och brott mot djurskyddslagen. I anledning därav har Utvecklingscentrum Malmö den 16 december 2011 beslutat om ett tillsynsprojekt avseende djurplågeri och brott mot djurskyddslagen, dnr ÅM 2011/1585.

Den kritik som har framförts består sammanfattningsvis främst i följande

- att brott mot aktuell lagstiftning har låg prioritet hos polismyndighet och åklagare
- att kontrollmyndigheterna även har angett att det inte är ovanligt att förundersökningen även i tydliga fall läggs ned med hänvisning till att brott inte kan styrkas eller att gärningen bedöms som ringa. Det har fått till följd att kontrollmyndigheterna inte alltid anser det meningsfullt att anmäla överträdelse till åklagare.
- att kritik även har framförts mot att lika fall behandlas olika vid åtalsprövning, vilket leder till låg förutsägbarhet.

Tillsynsprojektet har valt ut ett antal ärenden avseende djurplågeri och brott mot djurskyddslagen för kvalitativ granskning. Det har därvid beslutats att granskningen skulle avse vid åklagarmyndigheten inlottade ärenden som avslutats under år 2011. Av dessa har sedan ett representativt antal ärenden valts ut för fördjupad granskning.

Under granskningsarbetet har fokus legat på om åklagarnas handläggning av ärenden om djurplågeri och brott mot djurskyddslagen är enhetligt och hantearas med den kvalitet som kan krävas. Fokus har särskilt inriktats mot följande frågor

- om det förekommer olikheter i bedömningar i likartade fall och om det i så fall föreligger påtagliga skillnader mellan olika åklagarkammare
- om de beslut som har fattats i allmänhet har varit korrekta med hänsyn till det utredningsmaterial som legat till grund för besluten och om materialet har varit tillräckligt eller om ytterligare utredningsåtgärder borde ha vidtagits
- om besluten speglar domstolspraxis och om vid ogillande dom något ytterligare i allmänhet kunde eller borde ha gjorts under förundersökningen.

Granskningen har lett till följande slutsatser

- att förundersökningsledaren genomgående i de granskade ärendena har lämnat direktiv i nära anslutning till inlottningen vid åklagarmyndigheten
- att givna direktiv och utredningsåtgärder har varit adekvata och med den inriktning som kan förväntas

- att djurplågeri och brott mot djurskyddslagen avser en mängd vitt skilda företeelser där varje enskilt fall har sina individuella egenskaper och att detta givetvis påverkar möjligheten att analysera om bedömningarna är enhetliga
- att utredningarna överlag håller god kvalitet och att tillräckligt underlag inhämtats
- att åklagarnas avslutande beslut i de granskade ärendena i stort sett uteslutande bedömts vara korrekta utifrån tillgängligt utredningsmaterial
- att handläggning av ärendena sker utifrån de krav som gäller i allmänhet i brottmålsprocessen och att granskningen inte ger något belägg för den kritik som riktats mot åklagarna
- att det synes vara en fördel att utse vissa åklagare som handlägger ärendena
- att ett gott samarbete/kunskapsutbyte med personal vid Länsstyrelserna och djurskyddsinspektörerna är av stort värde
- att det vore av stort värde att utveckla riktlinjer för vad som skall anses grov oaktsamhet kontra oaktsamhet avseende djurplågeri och vad som bör anses som ringa gärning när det gäller brott mot djurskyddslagen
- att det likaså vore av stort värde att ta fram sammanställningar av rättspraxis och tillämpningen av företagsbot i ärenden avseende djurplågeri och brott mot djurskyddslagen
- att åklagare i allmänhet anser att det finns behov av att det anordnas erfarenhetsseminarium inom området

2 Arbetets bedrivande

2.1 Projektorganisation

Tillsynsprojektet avseende djurplågeri och djurskyddslagen har bedrivits vid Utvecklingscentrum i Malmö med början i december 2011. Projektet har avslutats i januari 2013. Ansvarig för projektet har varit överåklagaren Göran Hellstrand. Projektledare har varit kammaråklagare Joakim Zander under perioden december 2011 – april 2012 och därefter kammaråklagare Thorbjörn Sjöberg. Vidare har åklagaradministratörerna Inger Steffert och Helene Sörensson biträtt projektet.

2.2 Underlag för projektet

Enligt statistik från Åklagarmyndigheten avslutades under år 2011 vid myndigheten totalt 1 034 brottsmisstankar avseende djurplågeri och brott mot djurskyddslagen enligt följande.

Beslut	Antal avslutade brottsmisstankar under 2011	Procent
Brott avslutas	27	2,6
Brottsmisstanken avslutas	67	6,5
Förundersökning inleds inte	53	5,1
Förundersökningen läggs ned	474	45,8
Ledningen av förundersökningen överlämnas till polismyndigheten	33	3,2
Misstänkt person avförs från förundersökningen	8	0,8
Strafföreläggande utfärdas	31	3,0
Åtal underlåts	2	0,2
Åtal väcks	278	26,9
Åtal väcks inte	61	5,9
Totalt antal beslut	1 034	100

Det kan således konstateras att antal brottsmisstankar som har lett till lagföring (beslut om åtal och strafföreläggande samt beslut om åtalsunderlåtelse) motsvarar cirka 30 % av besluten.

2.3 Urval

Med beaktande av antalet brottsmisstankar beslutades att ett urval av dessa skulle granskas. Hänsyn togs då till följande faktorer

- åklagarkammrarnas storlek och geografiska placering
- statistik som uppvisar åklagarkammare vars beslut på ett eller annat sätt avviker från riket som helhet (hög/låg andel åtal väcks, hög/låg andel förundersökning nedläggs).

Följande åklagarkammares akter valdes ut för granskning:

Åklagarkammare	Antal avslutade ärenden beräknat i antal brottsmisstankar under 2011
Västerorts åklagarkammare i Stockholm	18
Åklagarkammaren i Gävle	54
Åklagarkammaren i Helsingborg	25
Åklagarkammaren i Linköping	26
Åklagarkammaren i Umeå	34
Totalt	157

3 Aktuell lagstiftning

3.1 Djurplågeri

Bestämmelsen om djurplågeri finns i 16 kap. 13 § brottsbalken och har följande lydelse.

Om någon uppsåtligt eller av grov oaktsamhet, genom misshandel, överansträngning eller vanvård eller på annat sätt, otillbö-

ligen utsätter djur för lidande, dömes för djurplågeri till böter eller fängelse i högst två år.

Straffbar är således den som otillbörligen utsätter djur för lidande. Kravet på otillbörlighet har tagit med eftersom inte alla handlingar som förorsakar lidande för djur straffas som djurplågeri. Vissa sådana handlingar är påkallade av fullt legitima intressen, t ex i fråga om att använda djur för vetenskapliga ändamål. Uppsåtliga och grovt oaktsamma gärningar är straffbara som djurplågeri.

3.2 Brott mot djurskyddslagen

I djurskyddslagen (1988:534) finns följande straffbestämmelser i 36, 36 a och 36 b §§.

36 § Till böter eller fängelse i högst två år döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot 3, 5, 6, 8–11, 13, 14, 16–19 a eller 21 §, bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag, eller underlåter att följa ett sådant föreläggande eller bryter mot ett sådant förbud som avses i 29 §. Om brottet har begåtts med uppsåt och avsett en förpliktelse av väsentlig betydelse från djurskyddssynpunkt, döms till fängelse i högst två år. Om gärningen är att anse som ringa skall inte dömas till ansvar. Till ansvar enligt denna paragraf döms inte om gärningen är belagd med samma eller strängare straff i brottsbalken.

36 a § Till böter eller fängelse i högst två år döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot skyldigheter, villkor eller förbud som finns i de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen. Detta gäller dock inte, om överträdelsen avser bestämmelser om myndighetsutövning. Om brottet har begåtts med uppsåt och avsett en förpliktelse av väsentlig betydelse från djurskyddssynpunkt, döms till fängelse i högst två år. Om gärningen är att anse som ringa skall inte dömas till ansvar. Till ansvar enligt denna paragraf döms inte om gärningen är belagd med samma eller strängare straff i brottsbalken.

36 b § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 22 a § andra stycket. Om gärningen är ringa ska den inte medföra ansvar. Om gärningen är belagd med samma eller strängare straff i brottsbalken, ska den inte medföra ansvar enligt denna paragraf.

För att brott mot djurskyddslagen ska föreligga krävs således inte att djur utsatts för lidande. Ringa fall av brott mot djurskyddslagen leder inte till ansvar.

3.3 Förhållandet mellan djurplågeri och brott mot djurskyddslagen

Brott mot djurskyddslagen är underordnade brott som utgör djurplågeri (framgår av 36 § fjärde stycket, 36 a § fjärde stycket och 36 § b tredje stycket djurskyddslagen). En grundläggande skillnad mellan de två brotten är att det krävs styrkt uppsåt eller grov oaktsamhet för att någon ska dömas för djurplågeri. Vidare krävs att ett djurlidande kan visas. För brott mot djurskyddslagen behöver det inte visas att ett djur har utsatts för lidande och det är även tillräckligt för straffbarhet att det kan visas att förfarandet har varit oaktsamt.

3.4 Rättsfall att beakta vid bedömningen av djurplågeri och brott mot djurskyddslagen

Det finns ett särskilt viktigt rättsfall, NJA 2006, s 339, att beakta vid bedömningen av djurplågeri och brott mot djurskyddslagen. I avgörandet har Högsta Domstolen i ett fall av djurplågeri inte ansett att brottslighetens art utgör skäl att ge fängelsestraff.

4 Ytterligare om bakgrunden till projektet

4.1 Kritiken

Av direktiven till tillsynsprojektet framgår att det har beslutats eftersom det vid kontakt med utredningen om översyn av djurskyddslagstiftningens utformning och innehåll (SOU 2011:75) framkommit att det finns ett visst missnöje med åklagarnas hantering av ärenden som rör djurplågeri och brott mot djurskyddslagen. I Betänkande av utredaren i översyn av djurskyddslagstiftningens utformning och innehåll (SOU 2011:75) beskrivs frågan i kapitel 13.4 Uppmärksammade brister i djurskyddslagens straffbestämmelser. Nedan redovisas vad som framkommer i sammandrag.

4.2 Sanktionsavgiftsutredningen

I kap 13.4.2 (SOU 2011:75) framgår att utredaren av djurskyddslagstiftningens utformning och innehåll i sin tur återger kritik som har redovisats redan i utredningen Sanktionsavgift i stället för straff - områdena livsmedel, foder och djurskydd (SOU 2006:58), nedan Sanktionsavgiftsutredningen.

I Sanktionsavgiftsutredningen framgår följande (s 101):

Kritiken mot straffsanktionen består framför allt i att brott mot aktuell lagstiftning har låg prioritet hos polismyndighet och åklagare. Detta leder bl.a. till att brottsanmälningar ofta blir liggande till dess att brottet preskriberas. Kontrollmyndigheterna har även angett att det inte är ovanligt att förundersökningen även i tydliga fall läggs ned med hänvisning till att brott inte kan styrkas eller att gärningen bedöms som ringa. Det har fått till följd att kontrollmyndigheterna inte alltid anser det meningsfullt att anmäla överträdelser till åklagare.

Kritik har även framförts mot att lika fall behandlas olika vid åtalsprövning, vilket leder till låg förutsägbarhet.

Enligt kontrollmyndigheterna bedöms de fall som leder till åtal inte sällan som ringa av domstolarna och föranleder därför inget ansvar. När fällande dom trots allt meddelas bestäms påföljden ofta, även i fall när kontrollmyndigheterna bedömer överträdelsen som relativt allvarlig, till ett lågt antal dagsböter.

Det anförda gör att straffsanktionen av kontrollmyndigheterna inte upplevs som vare sig effektiv eller avskräckande.

Det skall anmärkas att med aktuell lagstiftning ovan avses brott mot Livsmedelslagen, lagen om foder och animaliska produkter och djurskyddslagen. Någon specifik kritik avseende brott mot djurskyddslagen redovisas inte.

4.3 Synpunkter från Stockholmspolisens djurskyddsgrupp

I kap 13.4.3 (SOU 2011:75) redovisas synpunkter från djurskyddsgruppen vid Polismyndigheten i Stockholms län (startade den 1 januari 2010). Sammanfattningsvis framkommer följande.

Brist på utbildning hos poliser, veterinärer, personal vid kontrollmyndigheter och åklagare som hanterar djurskyddsbrott uppfattas som ett stort problem. Enligt djurskyddsgruppens uppfattning innebär åklagarnas arbetsbelastning att ärendena ofta skrivs av. Målen lottas numera på olika åklagare. I Söderort i Stockholm finns särskilda åklagare för djurskyddsbrott och där har man även en högre andel fällande domar. Riksåklagaren borde utse vissa åklagare på varje åklagarkammare som djuråklagare på samma sätt som man gjort i fråga om vissa andra brottstyper.

4.4 Jordbruksverkets synpunkter framförda till Åklagarmyndigheten i februari 2011

I kap 13.4.6 (SOU 2011:75) redovisas för Jordbruksverkets synpunkter som har framförts till åklagarmyndigheten i februari 2011. Sammanfattningsvis framkommer följande.

Jordbruksverket ifrågasätter varför åklagarmyndigheterna i så stor omfattning beslutar om att inte inleda eller lägga ner förundersökningar vid tydliga brott mot djurskyddslagen.

5 Iakttagelser och analys

Såsom framgår ovan avslutades under år 2011 vid Åklagarmyndigheten totalt 1 034 brottsmisstankar avseende djurplågeri och brott mot djurskyddslagen genom beslut om att brott avslutas, brottsmisstanken avslutas, förundersökning inleds inte, förundersökningen läggs ned, ledningen av förundersökningen överlämnas till polismyndigheten, misstänkt person avförs från förundersökningen, strafföreläggande utfärdas, åtal underlåts och åtal väcks.

Vid den inledande analysen av avslutade ärenden för år 2011 konstaterades att den andel av brottsmisstankarna som ledde till lagföring motsvarar cirka 30 %. Detta är betydligt lägre än andelen brottsmisstankar som lett till lagföring beräknat som andel av de totala brottsmisstankarna år 2011, som uppgick till 58 % (Åklagarmyndighetens årsredovisning för 2011, s 23).

Vad gäller den fördjupade granskningen av handläggningen av utvalda brottsmisstankar har sammanfattningsvis följande framkommit.

Polisanmälningar om djurskyddsbrott initieras i huvudsak genom anmälan från Länsstyrelsen eller av en privatperson. I några få ärenden har djurskyddsbrottet initierats genom att polis upptäckt brottet i samband med utredning av annan brottslighet.

I de fall Länsstyrelsen anmäler djurskyddsbrott bifogas alltid ett mer eller mindre omfattande underlag. En del av de anmälningar som avser brott mot djurskyddslagen anses vid åklagarens bedömning som ringa gärning och kommer därmed att skrivas av direkt. Möjligtvis råder det således olika uppfattning/oklarhet om vad som skall avses som ringa gärning.

Polisanmälan av privatperson leder ofta till att även Länsstyrelsen blir involverad och att det företas en oanmäld inspektion hos den som anmälan riktar sig mot. Det förekommer å andra sidan även att brott som anmäls av privatpersoner grundar sig på vaga misstankar. En del av de ärenden som initieras av privatpersoner kommer därmed att skrivas av tämligen omgående.

Det kan även konstateras att ärendena avser en mängd olika företeelser som uppvisar individuella olikheter. Denna omständighet påverkar i viss mån möjligheten att, vid en granskning med detta projekts omfattning, konstatera om den framförda kritiken är riktig.

Granskningen visar att kvaliteten i handläggningen av utredningarna avseende djurplågeri och brott mot djurskyddslagen överlag är god.

Vad avser de inledande förundersökningsåtgärderna kan följande fastslås. I den övervägande delen av de utredningar, i vilka åklagaren funnit att förundersökningen skall fortgå, har direktiv skickats till polisen kort tid efter att ärendena lottats in vid åklagarmyndigheten. Direktiven har genomgående, utifrån vad som kan krävas för de aktuella brotten, varit fullt adekvata och med den inriktning som kan förväntas i förhållande till omständigheterna i det aktuella ärendet. Alternativt har beslut om att avsluta förundersökningen fattats inom samma korta tidsperiod.

I de fall där det förelegat behov har påminnelser regelbundet skickats till polisen. Genomströmningstiden i de granskade ärendena har totalt sett varit acceptabel. Det har således ej framkommit något belägg för att ärendena har låg prioritet hos åklagare. Däremot har i vissa ärenden polisen ej hörsammat direktiven utan det har krävts flera påminnelser.

I ett av de granskade ärendena har brottsmisstanken återlottats till polisen (ÅFS 2012:1). I det fallet förelåg det även misstanke om annan brottslighet och djurskyddsbrottet har bedömts vara av enkel beskaffenhet. Återlottning av djurskyddsbrott till polisen är således ovanlig.

Åklagarnas bedömningar i de enskilda ärendena är genomgående välgrundade. Vidare har besluten stöd i de allmänna rättsliga grunder som gäller under en förundersökning för att ta ställning till om det är möjligt att styrka brott, d v s

att det åligger åklagaren att bevisa att de objektiva och subjektiva förutsättningarna för att förfarandet ska vara brottsligt föreligger.

När det gäller beslutet förundersökning nedläggs kan konstateras att ett det är förhållandevis vanligt förekommande att besluten grundar sig på reglerna om förundersökningsbegränsning, 23 kap 4a§ 1 st 2 p rättegångsbalken. Vid granskningen av dessa beslut kan konstateras att bedömningarna synes följa Riksåklagarens riktlinjer för förundersökningsbegränsning och åtalsunderlåtelse, RåR 2008:2. Att dessa regler tillämpas för djurskyddsbroten minskar givetvis lagföringsprocenten.

Vad avser övriga beslut om att förundersökningen nedläggs kan konstateras att dessa har varit korrekta med hänsyn till det utredningsmaterial som varit tillgängligt. Vidare har inhämtat förundersökningsmaterial varit tillräckligt för bedömningen. Några ärenden där behov av ytterligare utredningsåtgärder förelegat som skulle kunna medföra ett annat slutresultat har ej kunnat iaktas.

Vid urvalet av vilka åklagarkammars akter som skulle granskas togs bl a hänsyn till om statistiken avvek från riket i stort. Vid granskningen av ärendena kan konstateras att dessa avvikelser har godtagbara förklaringar. Således kan en avvikelse i förhållande till riket i stort förklaras med att det finns ett ärende med ett stort antal brottsmisstankar. Ett sådant ärende påverkar respektive åklagarkammars statistik avsevärt. Även i övrigt synes avvikelser ha godtagbara förklaringar och grunda sig på sakliga bedömningar.

Det avslutande besluten har haft stöd av domstolspraxis. I de få fall tingsrätten/hovrätten ogillat åtalet har det inte framkommit att det förelegat något behov av att något ytterligare i allmänhet kunde eller borde ha gjorts under förundersökningen. Tvärtom har förundersökningarna varit gedigna.

Några ärenden som ger stöd för att det förekommer olikheter i bedömningar i likartade fall och om att det föreligger påtagliga skillnader i bedömningen avseende djurplågeri/brott mot djurskyddslagen mellan olika åklagarkammare har således ej kunnat påvisas.

Vad som framkommit ovan ger en acceptabel förklaring till att lagföringsprocenten är lägre för djurskyddsbroten jämfört med lagföringsprocenten beräknat på totala andelen brottsmisstankar.

6 Synpunkter från några åklagare

Vid kontakt med några åklagare (ett tiotal) i riket med erfarenhet av djurskyddsbrott framkom följande.

- att flera av de kontaktade åklagarkammarna har utsett särskilda åklagare som hanterar djurskyddsbrott. I Stockholms län finns en överenskommelse mellan de allmänna åklagarkammarna. Den innebär att Söderorts åklagarkammare handlägger djurplågeribrotten (gäller inte brott mot djurskyddslagen).

- att brotten inte direkt anses som svårutredda. Vissa åklagare framför dock att brotten har låg prioritet hos polisen och att det ibland är problem att engagera polisens utredare i ärendena.
- att gränsdragningsproblematik föreligger vad gäller djurplågeri avseende vad som skall avses med grov oaktsamhet. När det gäller brott mot djurskyddslagen avser denna problematik gränsdragningen för ringa gärning.
- att det i vart fall finns ett visst behov av utbildning inom området. Gärna i form av erfarenhetsseminarium.
- att tillgången till sammanställningar avseende rättspraxis är begränsad (bortsett från enskilda åklagarkamrars initiativ att samla på sig kunskap).
- att det finns ett gott samarbete och bra kontakter med personal vid Länsstyrelserna/djurskyddsinspektörerna. Från annat håll framförs att åklagarna och länsstyrelsens personal "inte talar samma språk".
- att åklagarna, i de ärenden det kan bli aktuellt, börjat föra talan om företagsbot men att praxis där är oklar.

7 Slutsatser och förslag till åtgärder

Projektet visar sålunda att åklagarnas bedömningar överlag är riktiga. De givna direktiven och utredningsåtgärder har varit adekvata och med den inriktning som kan förväntas. Några skillnader i bedömningar av likartade fall har ej påvisats. Ärendena präglas av en genomgående jämn nivå. Inget har framkommit som utvisar att ärendena har låg prioritet hos åklagare.

Granskningen utvisar vidare att utredningarna överlag håller god kvalitet och att tillräckligt underlag inhämtats. Det har inte konstaterats att ytterligare utredningsmaterial skulle ha påverkat bedömningen i riktning mot fällande dom.

Åklagarnas avslutande beslut i de granskade ärendena bedömts vara korrekta utifrån tillgängligt utredningsmaterial. Granskningen ger inte något belägg för den kritik som riktats mot åklagarnas bedömning av ärendena.

Djurskyddsbrottens straffvärdemätning, som den fastlagts i lagstiftningen och rättspraxis, ger ett utrymme att tillämpa reglerna om förundersökningsbegränsning. Detta leder därmed till att ett antal förundersökningar läggs ned trots att länsstyrelsen/allmänheten ser allvarligt på händelsen.

I flera fall har åklagarkamrarna utsett särskilda åklagare för att handlägga djurplågeri/brott mot djurskyddslagen. Vid en granskning av handläggningen synes detta vara en fördelaktig lösning.

Granskningen ger vid handen att det är av yttersta vikt för förundersökningens resultat att den påstådda brottsligheten är noga dokumenterad. De anmälningar som inkommer från tillsynsmyndigheten är som regel gedigna och innehåller för förundersökningen rätt dokumentation (såsom veterinärutlä-

tande). Ett gott samarbete/kunskapsutbyte med personal vid Länsstyrelserna/djurskyddsinspektörerna är därför av stort värde.

Det vore av värde att ta fram riktlinjer för vad som utgör grov oaktsamhet/oaktsamhet när det gäller djurplågeribrottet. Likaså vore det av stort värde att ta fram riktlinjer för vad som skall anses som ringa gärning när det gäller brott mot djurskyddslagen. Det skulle bespara Länsstyrelserna arbete med anmälan i dessa fall. Det ska därvid noteras att i Betänkande av utredaren i översyn av djurskyddslagstiftningens utformning och innehåll (SOU 2011:75) föreslås en ny djurskyddslag där grovt brott mot djurskyddslagen införs och där det införs en definition på ringa brott.

Förutom den redogörelse för påföljdspraxis avseende djurplågeri som återfinns i Sterzel, fjärde upplaga, s 487 f, saknas sammanställningar över praxis för djurskyddsbroten. Att ta fram en sådan vore av värde för en likartad hantering av brotten.

Det vore även av värde att ta fram erfarenheter kring tillämpningen av företagsbot i de ärenden där det kan bli aktuellt.

8 Beslut med anledning av tillsynen

Med anledning av de iakttagelser och slutsatser som gjorts vid tillsynen beslutar jag följande.

Tillsynsrapporten överlämnas till Rättsavdelningen vid Riksåklagarens kansli.

Göran Hellstrand
Överåklagare

Thorbjörn Sjöberg
Kammaråklagare